త్రిమూర్తి దేవుడు

వసుంధర

ఊరికి కాస్త దూరంగా వున్న ఆలయమది. ఆలయం లోని విగ్రహం బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులను ప్రతిబింబింపజేస్తూండడం వల్ల అంతా ఆ దేవుణ్ని త్రిమూర్తి దేవుడంటారు.

ఆలయానికి ప్రచారమూ, పలుకుబడీ తక్కువ. నరసింహమూర్తి అనే ఒక పూజారి సంరక్షణలో నడుస్తోందా ఆలయం. నరసింహమూర్తికి పూర్తిగా ఆలయం మీదనే ఆధారం. ఆయనది మరీ పెద్ద కుటుంబం కాకపోవడంవల్ల ఆలయంమీద వచ్చే ఆదాయంతో రోజులు బాగా గడిచిపోతున్నాయి.

ఆలయానికో ధర్మకర్త ఉన్నప్పటికీ పేరుకుమాత్రమే! ఆలయానికి ఆదాయం అంతంతమాత్రం. త్రిమూర్తి దేవుడికి మాన్యాలు లేవు. నగలు, ఆభరణాలు లేవు. అందుకని ధర్మకర్తకు ఆసక్తి లేదు.

అసలా ఆలయమొక పురాతన మందిరంలా పాడుబడి

ఉంటే నరసింహమూర్తి తాత గురించి స్వంత డబ్బులతో ప్రాంగణాన్ని బాగుచేయించి రోజూ దేవుడికి అర్చన చేయనారంభించాడు. ఆయన శాస్త్ర కలిగినవాడు. తర్వాత ఆస్తి కరిగిపోతే కొడుక్కదే జీవనాధారమయింది. ఇపుడు నరసింహమూర్తికీ అదే జీవనాధారం. ఆయనకో అబ్బాయి, అమ్మాయి. తన తర్వాత వారెవ్వరికీ ఆ ఆలయం జీవనాధారం మాత్రం కాకూడదని నరసింహమూర్తి కోరిక.

ఆలయానికి నిత్యం వచ్చే భక్తులలో ఇప్పుడు గోవిందరావున్నాడు. ఆయన పోలీస్ ఇన్ స్పెక్టర్.

రెండు సంవత్సరాల క్రితం ఓ కేసులో ఆయనకు విచిత్రమైన దొంగ తటసపడ్డాడు. వాడు క్షణక్షణానికీ వేషాలు మార్చేసేవాడు. మారు వేషంలో వాణ్ని గుర్తించడం బ్రహ్మరుద్రులకూ్కడా సాధ్యపడేదికాదు. ఆ దొంగ బాగా హై లెవల్లో వాళ్ళ రహస్యాలు తెలుసుకుని బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నాడు. వాణ్ని పట్టుకోమని మంత్రులు, ఎమ్మెల్యేలనుంచి ఒత్తిడి వచ్చింది. వాణ్ని పట్టుకోలేకపోవడంవల్ల ఉద్యోగం పోగొట్టుకోవడమో, మన్యప్రాంతాలకు బదిలీఅయి వెళ్ళడమో తప్పని పరిస్థితి కొందరు పోలీసాఫీసర్ల కేర్పడింది. వారిలో ఇన్ స్పెక్టర్ గోవిందరావొకడు.

గోవిందరావు చేయవలసిన మానవ ప్రయత్నమంతా చేశాక ఆ దొంగను పట్టుకోవడం తన తలకు మించిన పని అని గ్రహించి దైవభక్తిని పెంపొందించుకున్నాడు. ఆ విధంగా ఆ ఊళ్ళో ఉన్న ప్రతి గుడినీ అతడు దర్శించాడు. అప్పుడే త్రిమూర్తి దేవుడి ఆలయానికి వెళ్ళాడు.

ఆ ఆలయంలో గోవిందరావుకో అపూర్వానుభవం కలిగింది. పూజారి నరసింహమూర్తి అతణ్ని గర్భగుడిలోకి వెళ్ళనిచ్చి వీకనిచ్చాడు. అది తీసుకుని దేవుణ్ని సేవించడంతో తృప్తిపడక గోవిందరావు విగ్రహానికి సాష్టాంగ పడ్డాడు. అలా చేసినప్పుడతడి చేతికొసలకు భగవంతుడి పాదాలు తగిలాయి. ఆ విగ్రహంలోంచీ యేదో శక్తి అతణ్ని వచ్చి చేరినట్లయింది.

“వత్సా! ఈ రోజునుంచీ నీలో దొంగల్ని పనిగట్టే శక్తి ప్రవేశించింది. నీకు అవసరమైన వాళ్ళూ, అత్యంత ప్రమాదకరమూ అయిన వాళ్ళూ—దొంగలను నీవు వాసనతో పనిగట్టగలవు నీకీశక్తిని ప్రసాదించినందుకు ప్రతిఫలంగా నా గుడికి విపరీతమైన ప్రచారం చేయించి నా ఆదాయాన్ని పెంచాలి” అన్నమాటలతడి చెవిలో వినిపించాయి.

అది గోవిందరావు భ్రమకావచ్చు. మూఢవిశ్వాసం కావచ్చు. మర్నాడతడు మారువేషాల దొంగను సులభంగా గుర్తించి పట్టుకుని ప్రభుత్వంనుంచి పదివేల రూపాయల నగదు బహుమతిని పొందాడు. వ్యక్తిగతంగా యెందరో ప్రముఖులతడికి బహుమతులిచ్చారు.

గోవిందరావుకు త్రిమూర్తి దేవుడిమీద గురికుదిరింది. అప్పట్నించీ ఊళ్ళో వుంటే ప్రతిరోజూ దైవదర్శనానికి వెడుతున్నాడు. ఆ విధంగా పూజారి నరసింహమూర్తితో అతడికి కొంత పరిచయం కూడా పెరిగింది. పూజారి స్థితిగతులు తెలుసుకుని గోవిందరావు, “మీరు భయపడకండి. అబ్బాయికి బాగా చదువొస్తోంది. ఎంతవరకూ వస్తే అంతవరకూ చదివించండి. అమ్మాయికి పెళ్ళిసంబంధాలు చూడండి. మంచి సంబంధం రాగానే నాకు చెప్పండి.

అందరినీ దీవించే త్రిమూర్తి దేవుడికి పూజారి మీరు. అన్నింటికీ ఆ భగవంతుడే వున్నాడు" అని ధైర్యం కూడా చెప్పాడు.

గోవిందరావు ప్రయత్న లోపం లేకుండా త్రిమూర్తి దేవుడి గురించి పదిమందికీ ప్రచారం చేశాడు. ఆ ప్రచారానికి పెద్దగా ఫలితంలేదు. ఆలయానికి వచ్చే భక్తుల సంఖ్య పెరగనూ లేదు.

ఎటొచ్చీ గోవిందరావు కొత్తగా తనకబ్బిన శక్తి గురించి ఎవరికీ చెప్పలేదు. అది సేరస్థులకు తెలియడం వల్ల తనకే ప్రమాదం.

2

"రండి, రండి" అంటూ సాదరంగా ఆహ్వానించాడు నరసింహమూర్తి. అప్పుడాయన ఒంటరిగా వున్నాడు. గుడిలో వేరే భక్తులెవరూ లేరు.

"చాలా ఉత్సాహంగా కనబడుతున్నారు" అన్నాడు గోవిందరావు.

"అమ్మాయి పెళ్ళి కుదిరింది. చాలా మంచి సంబంధం!" అన్నాడు నరసింహమూర్తి ఉత్సాహంగా.

"చాలా మంచి వార్త చెప్పారు" అన్నాడు గోవిందరావు సంతోషంగా.

"అబ్బాయి ఆదర్శవాది. కట్నం తీసుకోడుట. పెళ్ళి ఆర్భాటంగా చేయడానికి వీల్లేదుట. ఈ గుడిలోనే దేవుడి ఎదుట దండలు మార్చుకుంటారుట. ఈ రోజుకు పదిరోజులుంది ముహూర్తం" అన్నాడు నరసింహమూర్తి.

"కళ్యాణమొచ్చినా కక్కొచ్చినా ఆగదు" అన్నాడు గోవిందరావు.

"అంతా త్రిమూర్తి దేవుడి మహిమ. నేనూ మీలాగే ఆయన పాదాలంటుతూ సాష్టాంగపడ్డాను. అప్పుడు నా చెవిలో, 'త్వరలోనే నీ కూతురికి కోరుక్కుంటూ సంబంధం వస్తుంది' అన్న మాటలు వినపడ్డాయి. అలాగే జరిగింది."

గోవిందరావాశ్చర్యంగా, "నిజంగానే ఈ దేవుడిలో అద్భుత మహిమలున్నాయి. అయితే వచ్చిన సంబంధ మెలాంటిదో కాస్త విచారించారా?" అన్నాడు.

"విచారించడానికేముందండీ? సంబంధం తెలిసినదే! ఇంతకాలం మాకందుబాటులో లేదనుకున్నాం. కుర్రాడు మాకు దగ్గర బంధువుకూడా. అయితే వాళ్ళు బాగా కలిగినవాళ్ళు. కట్నమాశ ఉన్నవాళ్ళు. మాటవరసకో సారి సంబంధమడిగి ఊరుకున్నాం."

"ఊఁ" అన్నాడు గోవిందరావు కుతూహలంగా.

"రెండేళ్ళ క్రితం ఆ అబ్బాయి అన్నయ్యకు పెళ్ళయింది. వధువు తరఫువారు బాగా వున్నవాళ్ళు. మంచి కట్నమిచ్చారు. మేము సంబంధానికి వెళ్ళినప్పుడూ కట్నం గురించే చెప్పారు. అయితే ఇటీవల ఆ పిల్ల అంటే కోడలు పిల్ల అత్తమామలతో బాగా దెబ్బలాడింది. వాళ్ళకూ, ఆమెకూ పడలేదు. ఫలితంగా వేరు కాపురం. కొడుకు తనకు అత్తవారిచ్చిన కట్నంతోసహా తలిదండ్రులిన్నించి తన వాటా రాబట్టుకుని వెళ్ళిపోయాడు. వారసత్వపుటాస్థికావడంవల్ల కొడుకు వాటా యివ్వక తప్పలేదు తండ్రికి. ఇప్పుడు రెండో కొడుక్కి ఉన్నింటి సంబంధం చేసుకోవాలంటే భయపడుతున్నాడాయన. అవిధంగా ఈ సంబంధం నాదాకా వచ్చింది."

"బాగుంది, చాలా బాగుంది. పెళ్ళి విషయంలో

సాయం కావాల్సుంటే ఒకమాట పడకుండా చెప్పండి. దేవుడి దయవల్ల నాకున్న బాధ్యతలూ తక్కువ, ఆదాయమూ యెక్కువ" అన్నాడు గోవిందరావు.

"అంతమాట అన్నారు అదే చాలు. అమ్మాయి పెళ్ళి విషయంలో కాకపోయినా నాకు మీనుంచి సాయం కావాలి" అన్నాడు నరసింహమూర్తి.

"అడగండి" అన్నాడు గోవిందరావు అనుమానంగా.

"త్రిమూర్తి దేవుడికి ప్రచారం గురించి బాగా మనసుగా ఉంది. తన మహిమ గురించి బాగా ప్రచారం చేయమని ఆయన అన్నట్లు నాకు తోచింది."

"ఇలాంటిదే నాకూ జరిగింది" అన్నాడు గోవింద రావు.

"నేనీ ఆలయానికి పూజారిని కాబట్టి పొట్టకూటికోసం ప్రచారం చేస్తున్నానని అంతా అనుకుంటారు. మీరే ఈ ప్రచారానికి సహకరించాలి. పెద్ద పెద్ద వాళ్ళెందరినో మీరు కలుస్తూంటారు. అందరికీ ఈ దేవుడి గురించి చెప్పండి—" అన్నాడు నరసింహమూర్తి.

"దేవుడికి ప్రచారం గురించి ఇంత మనసేమిటో— విచిత్రంగా లేదూ?" అన్నాడు గోవిందరావు.

"నాకేమీ విచిత్రంగా లేదు. మహిమగల దేవుడి గురించి ప్రచారమైతే ప్రయోజనం దేవుడికికాదు. భక్తులకే! భక్తులకు సాయపడడానికి భగవంతుడికెన్నో పద్ధతులుంటాయి. అందులో దర్శనానికి రప్పించుకోవడమొకటి! అందుకు మంచి ప్రచారం కావాలిగదా! యెక్కువమంది భక్తులకు సాయపడాలనుకున్నప్పుడు భగవంతుడు ప్రచారాన్నాశ్రయిస్తాడు."

"తను సాయపడాలనుకున్న భక్తులను భగవంతుడు

తనకు తానే దగ్గరకు రప్పించుకోలేదా?"

"మిమ్మల్నాయనలాగే రప్పించుకున్నాడు. మీనుంచి ప్రచారం కోరుకున్నాడు. మా శాస్త్రిగారి విషయంలోనూ అంతే జరిగింది. ఇప్పుడాయన నానుంచీ ప్రచారం ఆశిస్తున్నాడు."

"నా ప్రయత్నం నేను చేస్తున్నాను. కానీ యెందువల్లనో నావల్ల అట్టే ప్రయోజనం కనబడలేదు."

పూజారి నిట్టూర్చాడు.

"స్వామి దర్శనం చేసుకుని వెడతాను. ఆవతల నాకింకా పనులున్నాయి" అన్నాడు గోవిందరావు.

ఇద్దరూ గర్భగుడిలోకి వెళ్ళారు.

గోవిందరావు త్రిమూర్తి దేవుడికి సాష్టాంగపడి యెందుకో ఉలికిపడి లేచాడు.

"ఏమయింది?" అన్నాడు పూజారి ఆశ్చర్యంగా.

"ఈ గర్భగుడిలో దొంగ ఉన్నాడు" అన్నాడు గోవిందరావు.

"ఎలా తెలుసు మీకు?"

"నాకు దొంగలవాసన తెలుస్తుంది."

"కానీ ఇక్కడ మీరు, నేను తప్ప ఇంకెవ్వరూ లేరు."

"అదే చిత్రంగా ఉంది నాకు...."

"చిత్రం కాదు, మీరు నన్నవమానిస్తున్నారు" అన్నాడు నరసింహమూర్తి.

"ఉన్నపళాన అవమానం గురించి మాట్లాడేవాళ్ళంటే నాకు చిరాకు. మన స్నేహం ఈనాటిది కాదు. అంత తొందరపడతావేం, అపార్థం చేసుకోవాలని!"

నరసింహమూర్తి మౌనం వహించాడు.

గోవిందరావు చటుక్కున విగ్రహం వెనక్కి వెళ్ళాడు అక్కడ విగ్రహానికి కింద ఉన్న ఖాళీలో ముడుచుకుని కూర్చున్న ఓ మనిషినతడు చూసి చటుక్కున బయటకు లాగాడు.

ఆ వ్యక్తి పారిపోవాలని చూశాడు.

గోవిందరావుది ఉడుం పట్టు.

అతడు పెనుగులాడి ప్రయోజనంలేదని గ్రహించి కాళ్ళ బేరానికి వచ్చాడు.

గోవిందరావుది నేరస్థుల విషయంలో జాలిగుండె కాదు.

"మీకెంత అడిగితే అంతా యిచ్చుకుంటాను. నన్ను వదిలిపెట్టండి" అన్నాడతడు.

గోవిందరావు గత్యంతరం లేకపోతేతప్ప అవసరానికి అవినీతికి పాల్పడే పోలీసాఫీసరు కాదు.

అతడు తనకున్న కనెక్షన్సు చెప్పి బెదిరించాడు. గోవిందరావు కుటుంబాన్ని నేలమట్టం చేస్తానని హెచ్చరించాడు.

దేనికీ గోవిందరావు లొంగలేదు. పూజారి నడిగి తాళ్ళు తెప్పించి ఆ వ్యక్తిని బంధించాడు. తర్వాత నరసింహమూర్తిని విడిగా బయటకు తీసుకుని వెళ్ళాడు.

పూజారి కంగారుగా, "నాకేమీ తెలియదు" అన్నాడు.

"మీకు తెలియకుండా అతడు గర్భగుడిలో కెలా వచ్చాడు?"

"నిజంగా నాకు తెలియదు."

"నేను మిమ్మల్ని నమ్ముతున్నాను. కానీ మిమ్మల్ని ప్రశ్నలడగడం నా బాధ్యత. నేనడిగిన ప్రశ్నలకు

నిజాన్ని బదులివ్వడం మీకు క్షేమం."

"నేను మీకేకాదు ఎవరికైనా నిజమే చెబుతాను" అన్నాడు నరసింహమూర్తి గంభీరంగా.

"మీ అమ్మాయి పెళ్ళి కుదిరింది. వరుడు ఆస్తిపరుడు. పెళ్ళికి కట్నంలేదని మీరన్నారు. పెళ్ళికి కట్నం లేక పోవడానికీ గర్భగుడిలో నాకీ మనిషి దొరకడానికీ ఏమీ సంబంధమూ లేదంటారా?"

"అంతే!"

"ఈ మనిషినిక్కడ దాచడమే ఆ పెళ్ళికి కట్నమని నేనంటాను—"

"కాదు.... కాదు...."

"కట్నం మీరివ్వడంలేదు. ఈ మనిషి ప్రతిఫలంగా వియ్యాలవారికి డబ్బిస్తాడు. అవునా?"

"గోవిందరావుగారూ—మీరు మన స్నేహాన్ని విస్మరిస్తున్నారు."

"నరసింహమూర్తిగారూ—మన స్నేహాన్ని పురస్కరించుకొని నేనీ కేసు నుంచి తప్పుకుంటే మరో ఇన్‌స్పెక్టరైనా మిమ్మల్నడిగే ప్రశ్నలు మీకు వినిపిస్తున్నాను. కాసేపు మీరు మన స్నేహం గురించి మర్చిపోండి."

"నా బిడ్డలపై ఆన, ఆ త్రిమూర్తి దేవుడిపై ఆన. నిజం చెబుతున్నాను. ఆ మనిషిని నేనూ మీతోపాటే చూశాను."

"నమ్మడానికి కష్టం—"

"నేను నిజం చెబుతున్నాను...."

"ఏం చేయను? స్నేహం నమ్మమంటుంది? ఉద్యోగ ధర్మం అనుమానించమంటుంది. మీరు నన్ను ధర్మసంక

టంలో పడేశారు. మీరు కూడా వాళ్లతో పాటు పోలీస్ స్టేషన్‌కు రావలసి వుంటుంది" అన్నాడు గోవిందరావు.

"మనం బయట కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నప్పుడే మనిషి మనకు తెలియకుండా గర్భగుడిలోకి ప్రవేశించి వుంటాడు. నన్ను నమ్మండి."

"నమ్ముతాను. కానీ మీరు స్టేషనుకు రాకతప్పదు"

"ఇప్పుడు మీరు నన్ను దోషిని చేసి పోలీసుస్టేషనుకి నడిపిస్తే ఆ తర్వాత నేను నిర్దోషినని ఋజువైనా ప్రయోజనముండదు. నా కూతురు పెళ్ళి ఆగిపోతుంది" దీనంగా అన్నాడు నరసింహమూర్తి.

"సెంటిమెంట్లతో నన్ను కట్టేయాలనుకుంటున్నారా?"

"గోవిందరావుగారూ! మీకా మనిషి విషయంలో ఇంత పట్టుదలెందుకు? అసలతడెవరో కూడా మీరు కనుక్కోలేదు."

"అతడెవరో నాకు తెలుసు... ...." గంభీరంగా అన్నాడు గోవిందరావు.

"ఎవరు?"

"శివరాజు పేరు విన్నారా మీరు?"

నరసింహమూర్తి తల అడ్డంగా వూపాడు.

"నాలుగురోజుల క్రితం మనూళ్ళో ధర్మారావుగారు క్రూరంగా హత్యచేయబడ్డారు. తెలుసా మీకు?"

"పేపర్లో చూశాను."

"ధర్మారావుగారెందుకు హత్యచేయబడ్డారో తెలుసా మీకు?"

"ఊహుఁ."

"ఆయన ఒక నేరానికి ప్రత్యక్ష సాక్షి. నగరంలో

పెద్దమనిషిగా చెలామణీ అవుతున్న ఓ వ్యక్తి అసలు స్వరూపాన్నాయన చూశాడు. పోలీసులకు ఫోన్ చేసి విషయం చెప్పాడు. వివరాలకోసం పోలీసులాయనింటికి వెళ్ళేసరికాయన చచ్చిపడున్నాడు."

"దారుణం" అన్నాడు నరసింహమూర్తి అప్రయత్నంగా.

"పోలీసులకాయన చెప్పిన పేరు శివరాజుది. అందుకని పోలీసులు వెంటనే శివరాజింటికి వెళ్ళారు."

"శివరాజెవరు?"

"శివరాజ్ హోటల్ తెలియదా మీకు?"

"అరే—ఆ హోటలా? ఆ శివరాజా?" నరసింహమూర్తి ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరిచాడు.

"అవును, ఆ శివరాజే! అతడిమీద ఎన్నో ఆరోపణలున్నాయి. ఎన్నో వ్యవహారాల్లో అతడి చేయుందని అనుమానాలున్నాయి. కానీ ఏం లాభం? సాక్ష్యాలు, సాక్షులు దొరకడం దుర్లభం. ఇంతకాలానికి ధర్మారావా పని చేయబోగా మనిషే చచ్చాడు. అయితే ఆ హత్య శివరాజే చేశాడనడానికి తిరుగులేని ఆధారాలు కొన్ని లభించాయి. ఆ విషయమై అతణ్ణి ప్రశ్నించాలని వెళ్ళబోతే మనిషే మాయమయ్యాడు. ఇంట్లో అడిగితే ఏదో తెలియని జబ్బుతో బాధపడుతున్న కారణంగా నెల్లాళ్ళుగా ఊళ్ళోలేడని అబద్ధం చెప్పారు. అది అబద్ధమనడానికి చాలా ఆధారాలున్నాయి. పోలీసులు శివరాజు గురించి వెతుకుతున్నారు."

"ఇదంతా నాకు తెలియదు—"

"శివరాజు దగ్గర డబ్బుకు కొదవలేదు. అతణ్ని రక్షించగలిగినవాళ్ళ కూతుళ్ళ పెళ్ళికి కట్నాలిచ్చాక—

లేదు."

నరసింహమూర్తి చురుగ్గా గోవిందరావు కళ్ళల్లోకి చూసి, "మీరు నన్ననుమానిస్తున్నారు" అన్నాడు.

"గర్భగుడిలో మనం చూసింది శివరాజుని. అతణ్ణి నేను వెంటనే గుర్తుపట్టాను."

నరసింహమూర్తి మరోసారి ఆశ్చర్యంతో నోరు తెరిచి, "ఆ శివరాజిలా యిక్కడ...." అని ఆగిపోయాడు.

గోవిందరావతడివంకే తీక్షణంగా చూస్తున్నాడు.

"ఏమిటలా చూస్తున్నారు?" అన్నాడు నరసింహమూర్తి.

"మీ ఆశ్చర్యంలో నటనలేదు."

నరసింహమూర్తి ముఖం చిన్నబోయింది—"అంటే ఇంకా మీరు నన్ననుమానిస్తున్నారా?"

"లేదనే అనుకోండి. అయినా మీరు నాతో స్టేషనుకు రాక తప్పదు" అన్నాడు గోవిందరావు.

"నేను తప్పుచేయలేదు కాబట్టి నాకు భయంలేదు. పోలీస్ స్టేషన్‌లో మీరు నన్ను తాత్కాలికంగా దోషిని చేసినా అది నా కూతురి భవిష్యత్తును నాశనంచేస్తుంది. ఏ తప్పూ చేయకపోయినా దానికి శిక్షపడుతుంది. నేరస్థుడి కూతురన్న కారణంగా వచ్చిన సంబంధం చెడిపోతుంది. ఆ తర్వాత నేను మిమ్మల్ని క్షమించినా, మిమ్మల్ని మీరు క్షమించుకోలేరు. ఆలోచించుకోండి" అన్నాడు నరసింహమూర్తి గంభీరంగా.

గోవిందరావు నవ్వి, "మీ అమ్మాయి పెళ్ళిబాధ్యత నాది. మీరు స్టేషనుకు దోషిగా కాదు, సాక్షిగా వస్తున్నారు. సరేనా?" అన్నాడు.

నరసింహమూర్తి ముఖం వికసించింది, "నిజమైన స్నేహితులు మీరు" అన్నాడు సంతోషంగా.

"నేను మిమ్మల్ని దోషిని చేయకపోతే అందుక్కారణం మన స్నేహం కాదు, నా డ్యూటీ! రండి శివరాజుని చూద్దాం" అన్నాడు గోవిందరావు.

ఇద్దరూ గర్భగుడిలోకి వెళ్ళేసరికి అక్కడ శివరాజు త్రిమూర్తి దేవుడి విగ్రహానికి సాష్టాంగపడి కనిపించాడు.

3

శివరాజు ఉదంతం ప్రజల్లో గొప్ప సంచలనాన్ని కలిగించింది. శివరాజు వంటి పెద్దమనిషి నేరస్థుడు కావడమూ, తప్పించుకుని పారిపోవడమూ, పట్టుబడడమూ ప్రతిఒక్కరూ కథలుగా చెప్పుకోసాగారు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ గోవిందరావుని యెందరో పత్రికా విలేఖరు లింటర్వ్యూ చేశారు.

సమయం వచ్చింది కదా అని గోవిందరావు త్రిమూర్తి దేవుడి ప్రసక్తి తెచ్చాడు. పూజారికీ, తనకూ కూడా ఆ దేవుడే సాయపడుతున్నాడని చెబుతూ, "ఈ కలియుగంలో దుర్మార్గులనణచాలంటే పోలీసు అధికారం, బలం చాలవు. దైవసహాయం కూడా వుండాలి. నేను నా సామర్థ్యంకంటే ఎక్కువగా త్రిమూర్తి దేవుడిని నమ్ముతాను" అన్నాడు.

శివరాజు వారంరోజులపాటు జైల్లో ఉన్నాడు. ఆ వారంరోజులూ అతనెవ్వరినీ కలుసుకోలేదు. ఏమీ మాట్లాడలేదు. పోలీసులు ప్రశ్నిస్తుంటే వెర్రిచూపులు చూసేవాడు.

ఊళ్ళోని పెద్దమనిషి కావడంవల్ల పోలీసులు కూడా అతడికి కొంత గడువునిచ్చారు. ఆరంభంలోనే అతణ్ని

హింసించడానికి పూనుకోలేదు.

వారంరోజుల తర్వాత శివరాజు లాయరు గోవిందరావుని కలుసుకున్నాడు. బెయిల్ మీద శివరాజుని విడిపించుకుని వెళ్ళాడు.

ఆ తర్వాత మరో వారంరోజులపాటు శివరాజు మౌనంగా ఉన్నాడు. అతణ్ణించి యేవిధమైన రెస్పాన్సూ లేదు.

ధర్మారావు హత్య కేసును ఇన్‌స్పెక్టర్ రమణ చూస్తున్నాడు. గోవిందరావు, రమణకలిసి శివరాజుకు వ్యతిరేకంగా కేసును తయారుచేస్తున్నారు. కేసు పటిష్టంగా ఉన్నట్లే లెక్క!

రమణ కూడా, గోవిందరావులాగే నీతి, నిజాయితీలను నమ్ముతున్నాడు. ఇద్దరికీ కూడా చాలా ఉత్సాహంగా ఉంది—శివరాజువంటి నరరూప రాక్షసుణ్ణి అంతం చేయబోతున్నందుకు.

ఆ సమయంలో ఇద్దరికీ ఒక్కసారే శివరాజునుంచి పిలుపు వచ్చింది.

4

చిన్న గది!

గదిగోడలకు ఖరీదైన పెయింటింగ్సున్నాయి. గది నేలపై ఖరీదైన తివాచీ పరచబడింది. ఆ తివాచీపై ఆరు ఖరీదైన కుర్చీలున్నాయి. అందులో మూడు కుర్చీలు ఖాళీగా ఉన్నాయి. నిండుగా ఉన్న కుర్చీల్లో ఒక్కడు మాత్రమే ఖరీదైన మనిషి.

అతడు శివరాజు, వాళ్ళిద్దరూ ఇన్‌స్పెక్టర్లు!

"మనిషి ఎంత ప్రయత్నించినా తనకుతానై గాల్లోకి ఎగరలేడు. అందుకే విమానాన్ని కనిపెట్టాడు" అన్నాడు

శివరాజా.

"అయితే?" అన్నాడు రమణ.

"మీరు నేను విమానాన్ని" అన్నాడు శివరాజా.

"అంటే?" అనాలనుకున్నాడు గోవిందరావు. అనే లోగానే శివరాజా భావ మర్థమయింది.

"గాల్లో ఎగరాలన్న కోరిక లేదు మాకు. నేలమీదే నడుస్తాం" అన్నాడు రమణ.

"కొందరికి ఛాయిస్ ఉండదు" అన్నాడు శివరాజా.

"మాకుంది" అన్నాడు గోవిందరావు.

శివరాజా వ్యంగ్యంగా నవ్వి, "కొందరు ఛాయిస్ ఉందనుకుని భ్రమపడతారు. అలాంటివాళ్ళే మీరు...." అన్నాడు.

"చెప్పదల్చుకున్నది సూటిగా చెప్పండి" అన్నాడు గోవిందరావు.

"సూర్యకిరణాలు సూటిగా తాకితే అల్ట్రావయొలెట్ రేస్ బాధిస్తాయని దేవుడు భూమికి కాస్త పైన వాతావరణపు పొర పెట్టాడు. నేను చండ ప్రచండ సూర్యుణ్ణి. నావంక మీరు తేరిపార చూడలేరు" అన్నాడు శివరాజా.

"ఫరవాలేదు, చెప్పండి."

"మీకు భూమ్మీద ఉండే ఛాయిస్ లేదు. ఆకాశం, లేదా పాతాళం!" అదోలా నవ్వాడు శివరాజా.

"పాతాళమా, అదెక్కడుంది?" అన్నాడు గోవిందరావు.

"నేను తలచుకుంటే మీకది చూపించగలను___"

"చూపించండి! స్వయం శక్తితో భూమ్మీంచి ఆకా

కానికెగరడంకంటె, పాతాళంనుంచి ఆకాశానికెగరడం నాకిష్టం."

"మీ యిష్టప్రకారం మీరేమీ చేయలేరు—"

"ఎందుకని?"

"ఇష్టంప్రకారం చేయగల అవకాశం నావంటివారికే గానీ మీబోంట్లకు లేదు."

"ఎలా?"

"నేను తల్చుకుంటే నడిరోడ్డుమీద మిమ్మల్ని కాల్చి చంపగలను. మీరలా చేయలేరు. ఎందుకంటే మీరు బాధ్యతకు కట్టుబడ్డ ఉద్యోగులు."

"మీవంటి వాళ్ళను చీల్చిచెండాడడం కూడా మా బాధ్యత."

"మీది ధర్మయుద్ధం. నా శత్రువును నాశనం చేయడానికి నాకేలాంటి నియమాలూ అడ్డురావు. ధర్మమే జయిస్తుందనుకుంటే అది కలియుగంకాదు. ఆలోచించుకోండి. ఆవేశం మానుకోండి. వివేకాన్ని పెంపొందించుకోండి" తమాషాగా నవ్వుతూ అన్నాడు శివరాజు.

"మేమేం చేయాలి?"

"కొందరికి ఛాయిస్ ఉండదు. మీకుంది. ఆకాశమా, పాతాళమా అన్నది తేల్చుకుని నాకు చెప్పండి."

"ఇందాక నే మాకు ఛాయిస్ లేదన్నారు. మర్చిపోయారా?

శివరాజు నవ్వి "ఇప్పుడైనా నేనివ్వడంవల్లనే మీకు ఛాయిస్ వచ్చింది. మీకు అర్థంకావాలంటే జైన మతస్థుల గురించి చెప్పాలి" అన్నాడు.

"ఎందుకు?"

"వాళ్ళు జీవహింస భరించలేరు. సూక్ష్మజీవులు

నోట్లోకి ప్రవేశించి పంటికింద నలిగిపోతుండగా, వాళ్ళు మూతికి గుడ్డ కట్టుకుంటారు. దీపం పురుగులపై జాలితో దీపం వెలిగించడానికి ముందే భోంచేస్తారు. అంత మాత్రాన వారివల్ల జీవహింస జరుగదా? వారికి తెలియకుండా కాలికింద యేదో సూక్ష్మజీవి మరణించవచ్చు. అంటే అర్థమేమిటి? తెలిసి వారు జీవహింస చేయరు. అలాగే నేనూను. నా కార్య కలాపాల్లో విజయం సాధించడానికి ఎందరో సామాన్యులు బలైపోతూంటారు. అది ఆపడం నా చేతుల్లో లేనిపని! అంటే ఆ సామాన్యులకు నేను కూడా ఛాయిస్ ఇవ్వలేను. కానీ మీవంటి కొందరికి ఛాయిస్ ఇవ్వగలను. అది మీ అదృష్టం. అర్థమయిందా?"

"ఇప్పుడు మేమేం చేయాలి?" అన్నాడు రమణ.

"ఈ ప్రశ్నకు జవాబు మీకు తెలుసు."

"మీరు కోరిన ప్రకారం మేము చేయకపోతే?"

"ఇంటికి వెళ్ళండి. ప్రశ్నకు జవాబు తెలుస్తుంది."

రమణ, గోవిందరావు ముఖముఖాలు చూసుకున్నారు.

"తెలియకపోతే?" అన్నాడు గోవిందరావు.

"మీకా సందేహం అవసరంలేదు."

"అన్నీ మీరనుకున్నట్లు జరక్కపోతే?"

అప్పుడు శివరాజా రెండునిముషాలుపాటు ఆగకుండా సినిమాలో విలన్‌లా నవ్వాడు. నవ్వాపుకున్నాక, "నేను మిమ్మల్నింటికి పంపుతున్నదే మీ సందేహానికి సమాధానం తెలుసుకుంటారని! ఒక్క విషయం గుర్తుంచుకోండి. నేనిప్పుడు వెళ్ళనిస్తున్నాను కాబట్టే మీరింటికి వెళ్ళగల్గుతున్నారు" అన్నాడతడు.

5

గోవిందరావు ఇంటికి వెళ్ళేసరికి అతడి భార్య కంగారుగా, "అబ్బాయింకా స్కూల్నుంచింటికి రాలేదండీ" అంది.

గోవిందరావు తడబడ్డాడు.

"అప్పుడు సమయం రాత్రి ఏడు. స్కూలు నాలుగింటికి వదిలితే కొడుకింటికి రావడానికి నాలుగున్నర దాటుతుంది.

ఇద్దరాడపిల్లల తర్వాత అయిదేళ్ళ గ్యాపుతో లేక లేక పుట్టిన కొడుకు గోవిందరావుకి. వాడి పేరు భాస్కర్. ఆ యింటికి వెలుగునిచ్చే భాస్కరుడు వాడు. వాడి వయసు ఏడేళ్ళు మాత్రం.

"ఇంటికి వెళ్ళండి. ప్రశకు జవాబు తెలుస్తుంది" అన్న శివరాజు మాటలు గోవిందరావు చెవుల్లో గింగురుమంటున్నాయి.

"వాడి క్లాసుమేటుని వాకబు చేయలేదా?" అన్నాడతడు భయం, ఆత్రుతి మేళవించిన కంఠస్వరంతో.

గోవిందరావు భార్య వాకబు చేసింది. స్కూలు వదిలే ముందు క్లాసుకో యువకుడు వచ్చేట్ట. అతడు చాలా ఆధునికంగానూ, అందంగానూ ఉన్నాట్ట. తనను డియస్పీ పంపినట్లు చెప్పేట్ట అతడు. అక్కడేదో పార్టీ ఉందనీ భాస్కర్ని సరాసరి అక్కడకు తీసుకురమ్మనమనీ గోవిందరావు చెప్పినట్లు అన్నాట్ట.

భాస్కర్ ఆ యువకుడితో వెళ్ళాట్ట.

అరగంట క్రితమే ఈ విషయం తెలుసుకుంది గోవిందరావు భార్య.

"అంతవరకూ ఏం చేస్తున్నావ్?" విసుగ్గా అన్నాడు

గోవిందరావు.

"ఓ గంటసేపు బెంగతో గడిచిపోయింది. తర్వాత నాలుగిళ్ళు తిరగడం మొదలెట్టాను. మన వీధిలో సునీల్ ఒక్కడే కదా వాడి స్కూల్లో చదువుతున్నది. వాళ్ళింటికి వెళితే వాడెప్పుడో వచ్చాడనీ వస్తూనే నాలుగు మెతుకులు నోట్లో వేసుకుని ఆటలకని పరుగెత్తుకు పోయాడనీ తెలిసింది. వాడొచ్చాక ఈ విషయం తెలిసింది."

"కబురు వాడు వెంటనే చెప్పొద్దూ—అంతసేపేం చేస్తున్నాడు?"

"వాడికేం తెలుసు? మనమంతా డీయస్పీగారింట్లో పార్టీకి వెళ్ళమనీ, ఇంట్లో ఎవరూ ఉండరనీ అనుకున్నాట్ట...."

"డీయస్పీగారికి ఫోన్ చేయలేదా?"

"చేశాను. వాళ్ళూళ్ళో లేరు."

"డీయస్పీగారూళ్ళోనే వున్నారు...." అన్నాడు గోవిందరావు.

"ఏమో మరి—ఫోన్ చేస్తే అలా చెప్పారు."

గోవిందరావు కంగారుగా, "ఉండు, నేను స్వయంగా ఆయన్ను కలుసుకుని వస్తాను" అన్నాడు.

"మన భాస్కర్ కేమయిందండీ!" అంది గోవిందరావు భార్య కంగారుగా.

"భయపడకు. ఏం జరిగిందో నాకు తెలుసు. బాబు క్షేమంగానే వున్నాడు. వాణ్ణి నేను తీసుకుని వస్తాను".

"నిజంగానా?"

"ఊఁ" అంటూ వీధిలోకి నడిచాడతడు తర్వాత....

గోవిందరావు మోటార్ సైకిలు స్టార్టుచేశాడు.

6

గోవిందరావు డీయస్పీ ఇంటికి వెళ్ళేసరికి అక్కడ ఇన్‌స్పెక్టర్ రమణ వున్నాడు.

గోవిందరావు కొడుకు భాస్కర్ ఎలా మాయమయ్యాడో అదేవిధంగా రమణ ఆరేళ్ళ కూతురు దీప కూడా మాయమయింది.

డీయస్పీ యిద్దరి కథా విని, "ఈ వ్యవహారంలో నా పేరు రావడం బాధగా వుంది" అన్నాడు.

"శివరాజుని మళ్ళీ అరెస్టు చేస్తాం" అన్నాడు రమణ.

"మీ యిష్టం. కేసు ఎలా సాల్వ్ చేస్తారో చేయండి. కానీ నా పేరు నిందులో రానివ్వకండి. ఇది నాకు అవమానం" అన్నాడు డీయస్పీ.

గోవిందరావు చిన్నబుచ్చుకుని, "సర్, మా పిల్లల ప్రాణాలు ప్రమాదంలో వున్నాయి. నేరస్థుడు చాలా తెలివిగా వ్యవహరించాడు. మీరు మీ పేరు ఇరికించింది చేమన్నట్లు మాట్లాడుతున్నారు...." అన్నాడు.

డీయస్పీ అతడివంక అదోలా చూసి, "పోలీసు డిపార్టుమెంట్లో మన భార్యాబిడ్డలకేకాదు, మనవి కూడా ప్రాణాలు ప్రమాదంలోనే ఉంటాయి. అదో పెద్ద విశేషంకాదు. యుద్ధంలో సిపాయిలకులా, నేరస్థుల ముందు మనం నిలబడతాం. ఎంతో అనుభవంతో, ఎన్నో ప్రమాదాలు గడిచి గట్టెక్కాకనే నేను డీయస్పీ నయ్యాను. అందువల్ల ప్రమాదాలకు నేను చలించను. అయితే ఉన్నతాధికారిని కాబట్టి అందరికళ్ళూ నామీదనే ఉంటాయి. నా ప్రతిష్ఠతో మన డిపార్టుమెంటు ప్రతిష్ఠ ముడిపడి ఉంది. ఇదిగో పులి అంటే అదిగో తోక అనే వాళ్ళెందరో వుంటారు. మీరిప్పుడు నా పేరు బయటకు

తెస్తే డీయస్పీ, శివరాజు చేతులు కలిపారని పత్రికల వాళ్ళంటారు. అప్పుడు మనమెవ్వరం తలెత్తుకోలేం. నా పాయింటర్థమయిందా?" అన్నాడు.

ఇన్స్పెక్టర్లిద్దరూ బుద్ధిగా తలాడించి డీయస్పీ యింట్లోంచి బైటకు వచ్చారు.

ఇద్దరి మోటారు సైకిల్సూ అక్కడ పార్కు చేసి ఉన్నాయి.

వాటిలో ఒకదానిమీద కూర్చుని రెండోదానిమీద కాలు పెట్టుకుని చిద్విలాసంగా సిగరెట్ కాలుస్తూ కనిపించాడో యువకుడు.

"ఎవర్నువ్వు?" అన్నాడు రమణ సాధికారంగా.

యువకుడి పోజులో మార్పులేదు. అతడొకసారి సిగరెట్ నోట్లోంచి బైటకుతీసి నుసి విదిలించి, "మీ ఇద్దరికీ శ్రేయోభిలాషిని" అన్నాడు.

ఇన్స్పెక్టర్లిద్దరూ తెల్లబోయారు.

"డీయస్పీ యింటి యెదుట, ఇన్స్పెక్టర్లతో ఎంత నిర్లక్ష్యంగా మాట్లాడుతున్నావు?" అన్నాడు గోవిందరావు కోపంగా.

"అయితే వెళ్ళి డీయస్పీకి నామీద ఫిర్యాదు చేయండి. ఆయన మీకు డిపార్టుమెంటు ప్రతిష్ఠ ఎలా కాపాడాలో చెప్పిపంపించేస్తాడు!" అన్నాడా యువకుడు వ్యంగ్యంగా నవ్వుతూ.

"ఎవర్నువ్వు?"

"ఒక పాప, ఒక బాబు నా దగ్గర క్షేమంగా వున్నారు. వాళ్ళ క్షేమం ఇప్పుడిక మీ చేతుల్లో ఉంటుంది."

ఇన్స్పెక్టర్లిద్దరూ అతణ్ణి మోటార్ సైకిల్సుమీంచి

దింపి విసురుగా జీపులో తోశారు.

"మా క్షేమమే మీ పిల్లల క్షేమం. ఇక్కడ జరిగే దంతా వెయ్యికళ్ళతో కనిపెడుతున్నవాడొకడున్నాడు. వాడు మీరు నన్నేంచేస్తే మీ పిల్లల్నదే చేస్తాడు" అన్నాడా యువకుడు.

"ఎవర్నువ్వు?" అన్నారిన్స్పెక్టర్లిద్దరూ.

"ఎదురుగా డీయస్పీగారిల్లు. మనమిక్కడ మాట్లాడు కోవడం బాగుండదు. మనం సంగీతా పార్కుకి వెళ్ళి అక్కడ మాట్లాడుకుందాం" అన్నాడా యువకుడు.

ఇన్స్పెక్టర్లిద్దరూ అతడితో అట్టే వాదించకుండా వెంటనే మోటార్ సైకిళ్ళు స్టార్టుచేశారు.

ఆ యువకుడిన్స్పెక్టర్ రమణ వెనుక కూర్చున్నాడు.

అయిదు నిముషాల్లో అంతా పార్కు చేరుకున్నారు. లోపల వెళ్ళి ఓచోట కూర్చున్నాక, "మీరేం చేయాలో మీకు తెలుసు. అందుకని ఆ విషయం నేను వివరించను. మీకు నేనో ఫోన్ నంబరిస్తాను. మీరు చేయవలసింది చేయగానే ఆ నంబరుకు చెప్పండి. ఆ తర్వాత పది నిము షాల్లో మీ పిల్లలు మీ యిళ్ళకు తిరిగొస్తారు" అన్నాడా యువకుడు.

రమణ, గోవిందరావు ముఖాముఖాలు చూసుకున్నారు.

ఇద్దరికీ ఉక్రోషంగా ఉంది.

ఇద్దరికీ రక్తం మరుగుతోంది.

ఆ యువకుణ్ని చూస్తూంటే చంపేయాలన్నంత కసి. కానీ ఏమీ చేయలేని అసహాయత!

"త్వరగా మీ నిర్ణయం చెబితే ఫోన్ నంబరు చెబు తాను...." అంటూ హెచ్చరించాడా యువకుడు.

"ఫోన్ నంబరు....అదే ఒక పెద్ద ఖ్లా...." అను

కున్నారిద్దరూ.

"సరే — ఫోన్ నంబరు చెప్పు...." అన్నాడు గోవిందరావు.

అతడు చెప్పాడు.

అది వింటూనే ఇన్‌స్పెక్టర్లిద్దరూ ఉలిక్కిపడ్డారు. వారిద్దరికీ కూడా ఎంతో పరిచితమైన డీయస్పీ ఇంటి నంబరది!

"నువ్వు శృతిమించి రాగాన పడుతున్నావు...." అన్నాడు రమణ.

"నేనీ ఫోన్ నంబరివ్వడానికి కారణమేమిటో తెలుసా? మీరేం చేయాలో మీకు బాగా తెలుసుందని!"

"అంత సులభంగా నీ మాటలు నమ్మను. నీలాంటి వాళ్ళను నా అనుభవంలో చాలామందిని చూశాను. రిస్కు తీసుకుని నిన్ను స్టేషనుకు నడిపిస్తాను. అక్కడ అవసరమైతే నీ ప్రాణాలు తీస్తాను" అన్నాడు గోవిందరావు ఆవేశంగా.

"నా ప్రాణాలు నాకు విలువైనవి కాదు. దేశానికీ విలువైనవి కావు. నేను పోతే సంతోషించేవారే తప్ప యేడ్చేవారు లేరు. అందుకని నన్నేదో చేయాలనుకుని మీరు సాధించేదేమీ లేదు. మీరు మీ బిడ్డల ప్రాణాల గురించి ఆలోచించుకోండి" అన్నాడాయువకుడు నిర్లక్ష్యంగా.

"నీ ప్రాణాలు పోతే సంతోషించేవారెవరు?" అన్నాడు రమణ.

"నా కుటుంబం. అంటే తల్లి, తండ్రి, తాత, బామ్మ ముగ్గురు తమ్ముళ్ళు, ఇద్దరు చెల్లెళ్ళు. నేను బియ్యే ప్యాసై ఉద్యోగంలేక అలమటిస్తున్నాను. మా నాన్న అనా

రోగ్యం కారణంగా ఉద్యోగంలోంచి తొలగించబడ్డాడు. అంతా నేనేదో చేస్తానని ఆశిస్తున్న సమయంలో నేనేమీ చేయలేకపోతున్నాను. అప్పుడు నన్నో పెద్ద మనిషి చేరదీసి నెలకు మూడువేల రూపాయల జీతమిస్తానన్నాడు. అప్పట్నించీ ఆయన చెప్పిన పనల్లా చేస్తున్నాను. నేను చేపట్టినవన్నీ ప్రమాదకరమైన పనులే! పని సాఫీగా అయిపోతే నా జీతం నెలకు మూడువేలు. కానీ నేను నా శత్రువులకు దొరికిపోయి హింసలకు గురైతే నాకు అదనంగా జీతం వస్తుంది. అది నా అసలు జీతంకంటె ఎక్కువ, అందుకే నేనుత్సాహంగా ప్రమాదాల్లో ప్రవేశిస్తాను. శత్రువులు నన్ను హింసించాలని యెదురుచూస్తారు. గత రెండు సంవత్సరాల్లో ఒక్కసారి మాత్రం శత్రువులు నన్ను పట్టుకుని రోజంతా హింసించారు. ఈలోగా నా యజమాని నన్ను విడిపించుకున్నాడు. ఆ ఒక్కరోజుకీ నాకు పదివేల రూపాయల ప్రతిఫలం వచ్చింది. మళ్ళీ అలాంటి అవకాశం వస్తే నాకు చాలా సంతోషం. నా ప్రాణం కనుకపోతే, నా ఇంటికి అయిదు లక్షలు చేరుకుంటాయి. నేను నమ్మకద్రోహం చేస్తే మాత్రం— నా ఉద్యోగం ఊడుతుంది, నేను పడ్డహింసకు ప్రతిఫలముండదు, పైగా నా ప్రాణాలు పోతాయి. ఇదీ నా ప్రాణం కథ.”

గోవిందరావు, రమణ తెల్లబోయారు.

ఆ యువకుడు నిశ్చల గంభీరంగా ఉన్నాడు.

అతణ్ని చూడగానే అర్థమవుతుంది— ఈ దేశంలో సంఘవిద్రోహులు, దుర్మార్గులు యెవరినాధారంగా చేసుకుని మనగల్గుతున్నారో!

“మీరింకా ఆలోచిస్తూనే ఉన్నారు. బహుశా

నన్నింకా మీరు నమ్మినట్లులేదు. తిరుగులేని మరో ఋజువును మీ ముందు ప్రదర్శిస్తాను" అంటూ ఆ యువకుడు తన జేబులోంచి ఒక ఫోటో తీశాడు.

ఇద్దరూ ఆ ఫోటోని చూసి గుర్తుపట్టారు.

అందులో ఓ యువకుడున్నాడు. అతడి పేరు విజయ్ అనీ, అతడు డీయస్పీ కొడుకనీ వారికి తెలుసు.

అంటే శివరాజు విజయ్‌ని బందీ చేశాడా? డీయస్పీని బెదిరిస్తున్నాడా?

"మీరీఫోటోని తీసుకువెళ్ళి మీ వీధిలో మీ పిల్లల క్లాసుమేట్సుకి చూపించండి. వాళ్ళతణ్ని గుర్తుపడతారు" అన్నాడా యువకుడు.

మళ్ళీ ఇన్‌స్పెక్టరిద్దరూ ఉలిక్కిపడ్డారు.

అంటే?

తమ పిల్లల్ని తీసుకువెళ్ళింది డీయస్పీ కొడుకు విజయ్ అన్నమాట—అదెలా సాధ్యం?

అప్రయత్నంగా అన్నాడు గోవిందరావు, "ఇంతకీ యిప్పుడు మేమేం చేయాలి?"

"ఇంకా అర్థంకాలేదా?"

"నాకర్థమయింది" అన్నాడు రమణ, "ధర్మారావు హత్య కేసు ఫైల్ని పరిశీలనకై డీయస్పీగారికివ్వాలి. అవునా?"

యువకుడు నవ్వి, "అర్థమైతే చాలదు. అర్థమైనట్లుగా ప్రవర్తించాలి" అన్నాడు.

7

ఆ యువకుడు చెప్పింది అక్షరాల నిజం.

భాస్కర్, దీపల క్లాస్‌మేట్సు ఆ ఫోటోని గుర్తుపట్టారు.

ఇన్స్పెక్టర్లిద్దరూ కలిసి వెళ్ళి ధర్మారావు హత్య కేసు ఫైల్ని డీయస్పీ యింట్లో ఇచ్చి, తర్వాత డియస్పీ యింటి నంబరుకే ఆ విషయం ఫోన్ చేసి చెప్పారు.

అంటే డీయస్పీ హస్తం శివరాజు వ్యవహారంలో ఉన్నదని వారిద్దరికీ తిరుగులేని ఋజువయింది.

గోవిందరావు ఆలోచనలో పడ్డాడు.

రమణ ఆలోచించడం మానేశాడు.

పిల్లలు తిరిగిరావడమే ఒక విశేషంగా భావిస్తున్నాడతడు.

పిల్లలు చెప్పిన ప్రకారం వాళ్ళను తీసుకువెళ్ళింది డీయస్పీ కొడుకు విజయ్. పిల్లలు వాళ్ళింట్లోనే వున్నారు. చక్కగా, క్షేమంగా వున్నారు. రకరకాల ఆటలాడుకున్నారు. అసలు వాళ్ళకిల్లు సంగతే గుర్తులేదు.

కార్టూన్ సినిమాలు, ఐస్క్రీంలు, ఆటలు....

గోవిందరావుకి చాలా ఉక్రోషంగా వుంది.

త్రిమూర్తి దేవుడి సమక్షంలో తను పట్టుకున్నాడు శివరాజుని. ఆ కారణంగా తనకు డిపార్టుమెంటులో, ప్రజల్లో పేరుప్రతిష్ఠలు పెరుగుతాయనీ, నేరస్థులకు తనంటే సింహస్వప్నంగా ఉంటుందనీ ఆశించాడు.

జరిగిందానికతడికి చాలా బాధగా ఉంది.

ఏదో చేయాలి....ఏదో చేయాలి....

ఏం చేయాలన్నా డీయస్పీ ఫోన్ నంబరు, ఆయన కొడుకు విజయ్ గుర్తుకు వస్తున్నారు. దాంతో ఏం చేయాలో తెలియడంలేదు.

ఇక ఆగలేక ఒకరోజున డీయస్పీ యింటికెళ్ళాడు గోవిందరావు.

అప్పటికి కొడుకు తప్పిపోయి దొరికి నాలుగురోజు

అయింది.

"సార్ — ఫైలు చూశారా?" అనడిగాడతడు.

"ఏ ఫైలు?" అన్నాడు డీయస్పీ.

"ధర్మారావు హత్యకేసు ఫైలు!"

"అదా — దానిమీద నీకాసక్తి ఎందుకు? ఇన్‌స్పెక్టర్ రమణకు సంబంధించినదది!"

"సర్ — ఆ హత్య కేసులో అనుమానితుడు శివరాజు. అతణ్ణి నేనే పట్టుకున్నాను."

"నువ్వు బోడితలకూ, మోకాలకీ ముడివేస్తున్నావు. కోడిగుడ్డుకీకలు పీకుతున్నావు.... ఈ కేసులో శివరాజు ప్రసక్తి యెందుకొచ్చింది?" అన్నాడు డీయస్పీ చెప్పలేనంత చిరాకును ప్రదర్శిస్తూ.

"అన్నీ ఆ ఫైల్లోనే ఉన్నాయి సార్,"

"అంతా మన చేతుల్లోనే ఉన్నప్పుడు ఎందుకుండవు? తల్చుకుంటే ప్రధాన మంత్రికికూడా వ్యతిరేకంగా ఫైలు తయారుచేయొచ్చు. మనమిక్కడున్నది పాత పగలు చల్లార్చుకుందుక్కాదు. ప్రతీకారాలు తీర్చుకుందుక్కాదు. అమాయకులను రక్షించడానికి! దుర్మార్గుల్ని శిక్షించడం కంటే అమాయకుల్ని రక్షించడమే మనకు ముఖ్యం! పదిమంది దుర్మార్గులు శిక్ష తప్పించుకున్నా ఒక్క అమాయకుడికి శిక్షపడకూడదన్న సిద్ధాంతం నువ్వు విస్మరించావా!" అన్నాడు డీయస్పీ.

"లేదుసర్! ఆమాయకుల్ని రక్షించడంకోసమే శివరాజు వంటి వాళ్ళను జైల్లో పెట్టాలనుకుంటున్నాను."

"పాపం — ఆ అమాయకుడు నిన్నేం చేశాడు!"

"శివరాజా అమాయకుడా?" అన్నాడు గోవిందరావు.

"పాపం — అతడి కథ నీకు తెలియదా?"

"నాకు తెలిసిన కథ ఋజావులు, సాక్ష్యాలతో సహా ఫైల్లో వుంది, సార్!" అన్నాడు గోవిందరావు వినయంగా.

"ఏ కేసునైనా తుణ్ణంగా పరిశీలించాలి. పరిశోధించాలి. సగం సగం పరిశోధించి నిర్ణయాలకు రాకూడదు. నీకు శివరాజు కథ పూర్తిగా తెలియదు. అతడి గురించి నేను చెబుతాను విను" అన్నాడు డీయస్పీ.

వినడం గోవిందరావుకు తప్పనిసరయింది.

శివరాజు సమర్థుడు. అందువల్ల ఎంతో డబ్బు సంపాదించాడు.

శివరాజు మంచివాడు. అందువల్ల యెన్నో మంచి కార్యాలు చేశాడు.

శివరాజు దయామయుడు. అందువల్ల యెందరికో సాయపడ్డాడు.

శివరాజు అమాయకుడు. అందువల్ల ఎందరినో గుడ్డిగా నమ్మాడు.

డీయస్పీ ప్రస్తుతం ఇల్లు కట్టుకుంటున్నాడు. ఆఫీసు నుంచి వచ్చిన లోన్ చాలకపోతే అవసరమైన డబ్బు సర్ది సాయపడ్డాడు శివరాజు. అతడికి డీయస్పీతో పనేమిటి? కేవలం దయాగుణంతో అతడాయనకు సాయపడ్డాడు.

శివరాజు గుడ్డిగా నమ్మిన వాళ్ళలో ధర్మారావున్నాడు.

ధర్మారావుకింతా అంతా అనకుండా సాయంచేశాడు శివరాజు. అందుక్కారణమొక్కటే! ఇద్దరూ చిన్ననాటి స్నేహితులు.

ధర్మారావుకి శివరాజంటే అసూయ. అందుక్కా

రణం ఒక్కటే! శివరాజుకిలా ఆయన పైకి రాలేకపో తున్నాడు.

శివరాజు తన్ను గుడ్డిగా నమ్ముతున్నాడని గ్రహించి ధర్మారావు నమ్మకాన్ని ఉపయోగించుకుని శివరాజు పేరు మీద కొన్ని ఘోరాలు చేశాడు. అవి శివరాజే చేశాడన డానికి ఋజువులు, సాక్ష్యాలు సంపాదించాడు. శివరాజు శత్రువులతో స్నేహం కలిపాడు. ఒకరోజున పోలీసులకు విషయం చెప్పాడు.

శివరాజు శత్రువులు ధర్మారావును పరిమార్చారు. నేరం శివరాజుమీదకు పోయింది.

ఇది వినగానే శివరాజు షాక్ తిన్నాడు.

తనమీద నేరం మోపబడిందని కాదు, తను నమ్మిన ప్రాణస్నేహితుడలా చేసి ప్రాణాలు పోగొట్టుకున్నాడని! ఆ షాక్ యెంత గట్టిదంటే తాత్కాలికంగా అతడికి మతి చలించింది.

శివరాజు ఇంట్లో వెర్రిచేష్టలు ప్రారంభించేసరికి అంతా కంగారుపడ్డారు. పర్సనల్ డాక్టర్ని పిలిస్తే ఆయన చూసి, "ఇది తాత్కాలికమైన షాక్! నరాలనదుపు చేయ డానికి నేను మందులిస్తాను. కొద్దిరోజుల్లో మనిషి మామూలుగా అయిపోతాడు. అంతవరకూ ఆయన్ను జాగ్రత్తగా చూసుకోండి. విషయం రహస్యంగా వుంచండి" అన్నాడు.

వాళ్ళాప్రకారమే చేయాలనుకున్నారు. అందుకే పోలీసులకు తోచిన అబద్ధాలు కూడా చెప్పారు. కానీ.... శివరాజు ఇంట్లోంచి పారిపోయాడు. ఆ స్థితిలో అతడిని గోవిందరావు పట్టుకున్నాడు. శివరాజేమేమో వాగివుండ వచ్చునప్పుడు. అదంతా మతిభ్రమించిన కారణంగా

జరిగింది!

పట్టుబడ్డాక కూడా శివరాజు పరిస్థితి బాగోలేదు. అతడి ఆరోగ్యం మామూలు స్థాయికి చేరుకుందని తెలియగానే లాయరతణ్ని బెయిలుమీద విడిపించుకుని వెళ్లాడు.

"ఇదీ అసలు కథ!" అన్నాడు డీయస్పీ.

"ఆ తర్వాత జరిగిన కథ కూడా మీకు తెలుసుగా! దానికేమంటారు?" అన్నాడు గోవిందరావు.

"అన దానికేముంది? సమాజంలో పరువు ప్రతిష్ఠలున్న వాళ్ళు వాటిని కాపాడుకునేందుకు కాస్త కఠినంగా ప్రవర్తిస్తారు. వారి మనస్తత్వాన్ని, ఇబ్బందుల్ని అర్థం చేసుకోవాలి తప్ప మనం దేనికీ వాళ్ళను తప్పుపట్టకూడదు" అన్నాడు డీయస్పీ.

గోవిందరా వప్పుడింకేదో అనబోయి ఆగిపోయాడు. ఏదో వాసన అతడి ముక్కుపుటాలను సోకింది.

అదే వాసన!

ఆ వాసన సాయంతోనే తను గతంలో ఓ నేరస్థుణ్ణి పట్టాడు. త్రిమూర్తి దేవుడి విగ్రహం వెనుకనున్న శివరాజుని గుర్తించగలిగాడు.

ఆ వాసన డీయస్పీనుంచి వస్తోంది.

8

గోవిందరావుకు చాలా ఉద్రేకంగా వుంది. శివరాజంటే అతడికి వ్యక్తిగతంగా పగ ఏర్పడింది. ఎలాగో అలా అతడికి తగినవిధంగా బుద్ధి చెప్పాలను యెదురుచూస్తున్నాడు.

అలాంటి అవకాశ మొకటి రానేవచ్చింది.

హోం మినిస్టర్ ప్రత్యేకంగా పోలీసుశాఖపై దృష్టిని కేంద్రీకరించాడు. రాష్ట్రంలో దౌర్జన్యాలు, నేరాలు

యెక్కువయ్యాయి. ఎందరో పోలీసాఫీసర్లు శ్రద్ధాసక్తులతో కృషి చేస్తూ కూడా నేరస్థుల నేమీ చేయలేక పోతున్నారు. అందుక్కారణం కొందరు ఉన్నతాధికారుల అవినీతి, నిర్లక్ష్యం!

హోం మినిష్టరు స్వయంగా క్రింది ఉద్యోగులను వ్యక్తిగతంగా కలుసుకుని వారి వారి అభిప్రాయాలను తెలుసుకోవాలనుకున్నాడు. ఆ సమావేశం యెంతో రహస్యంగా ఉంచబడుతుంది.

హోంమినిష్టరు ఆహ్వానాన్ని పురస్కరించుకుని యెందరో పోలీసు ఇన్‌స్పెక్టర్లు లిఖితపూర్వకంగా ఆయనకు ఉత్తరాలు వ్రాశారు. అవి చదివేక ఆయన అందరికీ విడివిడిగా ఇంటర్వ్యూలిచ్చాడు. ఆయన ఎప్పుడెవరి నెలా కలుసుకున్నాడో అంతా రహస్యంగా ఉంచబడింది. కానీ ఆయనీ సమావేశాలు ప్రారంభించేక కొందరు నేరస్థులు బయటపడసాగారు. వార్తాపత్రికల్లో ఈ విషయానికి బాగా ప్రచారం వచ్చింది. ఎందరో హోంమినిష్టర్ని ప్రత్యేకంగా అభినందించారు.

గోవిందరావు కూడా హోంమినిష్టర్‌కు ఉత్తరం రాశాడు. అతడు ఉత్తరం రాసిన వారంరోజుల్లో మినిష్టర్నించి బదులొచ్చింది. బదులొచ్చిన నాలుగు రోజుల్లో అతడు హోంమినిష్టర్ని కలుసుకున్నాడు.

ఆయన అతణ్ని అభిమానంగా పలకరించి, "నీ ఉత్తరం చదివాను. నీ కర్తవ్యదీక్ష నభినందిస్తున్నాను. నేను నీకేవిధంగా సాయపడగలనో చెప్పు" అన్నాడు.

గోవిందరావు శివరాజు గురించి చెప్పాడు.

హోంమినిష్టరు తాపీగా అంతా విని, "శివరాజు

నాకు బాగా తెలుసు. ఇంతకాలం వాడు పెద్దమనిషని నమ్ముతూ వచ్చాను" అన్నాడు.

గోవిందరావు శివరాజుకి డిపార్టుమెంటులో ఉన్నత స్థాయి పెద్దలు వున్న విషయం చెప్పాడు.

"ఇది చాలా దురదృష్టకరం" అంటూ నిట్టూర్చాడు హోంమినిస్టరు.

కాసేపిద్దరిమధ్యా మాటలు నడవలేదు. హోంమినిస్టరు ఆలోచిస్తున్నాడు. గోవిందరావాయన్నే చూస్తున్నాడు.

"గోవిందరావూ! జీవితంలో నువ్వు తప్పులు చేయలేదంటావా?" అన్నాడు హోంమినిస్టరున్నట్టుండి గంభీరంగా.

ఈ ప్రశ్నకు గోవిందరావు తడబడ్డాడు. హోంమినిస్టరుద్దేశ్యం అర్థంకావడానికతడికి కాసేపు పట్టింది.

తప్పులు చేయడం మానవసహజం. మనిషి తన తప్పుల్ని తనవాళ్ళ తప్పుల్ని క్షమించగలడు. ఇతరుల తప్పుల్ని క్షమించలేడు. అదీ సహజమే!

మనిషి కొందరి తప్పుల్ని క్షమించగలగడంవల్ల అతడిలో సహనగుణం అలవడుతుంది. కొందరి తప్పుల్ని క్షమించలేకపోవడంవల్ల కొన్ని తప్పులకు శిక్షపడుతుంది. ఆ విధంగా తప్పుకు శిక్ష వుంటుందన్న సత్యం అందరికీ తెలుస్తుంది. సామాన్యుడు తప్పులు చేయడానికి భయపడతాడు.

హోంమినిస్టరు ఓ రాజకీయపక్షానికి చెందినవాడు. తన రాజకీయపక్షం చేసిన తప్పుల్నాయన క్షమిస్తాడు. శత్రుపక్షాలు చేసిన తప్పుల్నాయన క్షమించలేడు.

"శివరాజు మా మనిషి. వాణ్ణి నేను మందలిస్తానులే!

వాడి తప్పులకు నాదీ బాధ్యత!" అన్నాడు హోం మినిస్టరు.

గోవిందరావు నిరుత్సాహపడ్డాడు. తననుకున్నకంటే గొప్పవాడు శివరాజా. అటు డిపార్టుమెంట్లోనేకాక ప్రభుత్వపాయిలో కూడా అతడికి మద్దతు ఉంది.

"నువ్వు శివరాజా గురించి మర్చిపో! వాడికి నా మద్దతు వుంది. నామాటమీదనే నీ డిపార్టుమెంట్లో కొందరు వాణ్ని సమర్థిస్తున్నారు. అది చూచుకుని వాడహంకరిస్తే నేనే వాణ్ని నేలమట్టం చేస్తాను. నువ్వు చెప్పింది విన్నాను కదా! ఇక నువ్వే చూద్దువుగాని!" అన్నాడు హోంమినిస్టరు.

"నేను చేయవలసిందేమన్నా ఉందాసర్!" అన్నాడు గోవిందరావు వినయాన్ని నటిస్తూ. శివరాజుని హోం మినిస్టరు నేలమట్టం చేస్తాడన్న నమ్మకం అతడికి లేదు. తనకా అవకాశం పోతోందన్న ఉక్రోషాన్నాపుకోవడం అతడికి కష్టంగా వుంది.

"మీ ఊళ్ళో శివరాజొక్కడే కాదు. ఇంకా చాలా మంది నేరస్థులున్నారు. అలాంటివాళ్ళ జాబితా ఇస్తాను. అడుగడుగునా వాళ్ళనెదుర్కొని ఇబ్బంది కలిగిస్తూండు. వాళ్ళు సమాజంలో యెంత పెద్దవాళ్ళైనా బెంగపెట్టుకోకు. నీకు నా మద్దతు, నా పార్టీ మద్దతు ఉంటాయి. నీకు మంచి ప్రతిఫలంకూడా ఉంటుంది. చేసిన పనినిబట్టి, సాధించిన విజయాన్నిబట్టి — ఇంక్రిమెంట్లో, ప్రమోషనో!"

గోవిందరావుకు వెంటనే పార్కులో తమను కలుసుకున్న యువకుడు గుర్తొచ్చాడు.

అతణ్ని శివరాజా నియమించాడు. ప్రమాదకరమైన

కార్యాల్లో తలదూర్చి విజయం సాధిస్తే అతడికి మంచి ప్రతిఫలముంటుంది. ఆ ప్రతిఫలం శివరాజు న్యాయం గానో, అన్యాయంగానో ఆర్జించిన డాంట్లోంచి ముడు తుంది.

ఇప్పుడు శివరాజు స్థానంలో హోంమినిష్టరున్నాడు. తనదాయకుడి స్థానం! హోంమినిస్టరు చెప్పినట్లుచేస్తే తనకు మంచి ప్రతిఫలం. ఆ ప్రతిఫలం జీతం రూపంలో ముడుతుంది. ఆ జీతం ప్రజల సొమ్ము!

"ఛీ!" అనుకున్నాడు గోవిందరావు. కానీ పైకి ఛీ అనలేక—"సెలవు" అన్నాడు.

"నేను చెప్పే నేరస్థుల పేర్లు తెలుసుకోలేదు నువ్వు."

"చెప్పండి సర్!" అన్నాడు గోవిందరావు తెచ్చి పెట్టుకున్న వినయంతో.

హోంమినిస్టరు చెప్పాడు.

ఊళ్ళోని పెద్దమనుషుల పేర్లవి. వాళ్ళు నేరాలు చేస్తున్నారు, చేయిస్తున్నారు. ఆ విషయం గోవింద రావుకు తెలుసు.

కానీ ఒకరోజున వాళ్ళూ ఎన్నికల్లో నెగ్గి ప్రజా నాయకులైతే? అప్పుడు వాళ్ళు తనమీద పగతీర్చు కోరూ?"

గోవిందరావు సందేహం విని హోంమినిస్టరు నవ్వాడు, "ఒకసారి పదవిలోకి వచ్చేక దాన్నెలా నిలబెట్టు కోవాలో, నాకు, మా పార్టీ వర్కర్సుకు బాగా తెలుసు. ప్రజాక్షేమమే ధ్యేయంగా భావిస్తూ, పేద ప్రజలకే అంకితమైన పార్టీ మాది. మా పరిపాలన చవి చూసిన ప్రజలు మరే పార్టీనీ భరించలేరు. నువ్వు భయ

పడక. పడవిలో వున్నా లేకున్నా నామీద ఈగ వాలాలన్నా నా యనుమతి కావాలి. నామాట వింటే నీమీద కూడా నేనీగను వాలనివ్వను."

గోవిందరావేదో అనబోయి ఆగిపోయాడు. అప్పుడే యేదో వాసన!

ఏ వాసన సాయంతో శివరాజుని పట్టుకున్నాడో అదే వాసన!

ఆ వాసన హోంమినిస్టర్నుంచి వస్తోంది.

9

హోంమినిస్టరు కూడా కొంతవరకూ తనమాటను నిలబెట్టుకున్నాడు. ఆయనతో మాట్లాడివచ్చిన మూడు రోజులకు శివరాజునుంచి పిలుపువచ్చిందతడికి. శివరాజతణ్ణి డిన్నరుకు పిలిచాడు. అప్పుడతడితో, "మనం స్నేహితులం. జరిగింది మళ్ళీ ముందు జరుగకుండా ఉండడం కోసమే గుర్తుంచుకుందాం. జరిగింది జరిగినట్లుగా మరిచిపోదాం. నావల్ల పొరపాట్లుంటే మన్నించమని అడుగుతున్నాను. నీవల్ల పొరపాట్లుంటే మన్నించమని అడగమనికూడా అడగను" అన్నాడు శివరాజు.

గోవిందరావు స్నేహపూర్వకంగా విడిపోయాడు. కానీ అతడి మనసుకు తృప్తిగాలేదు.

ఇటీవల శివరాజు గొడవలోపడ్డాక అతడు త్రిమూర్తి దేవుడి గుడికి వెళ్ళడం కూడా మానేశాడు.

శివరాజునుంచి డిన్నరు తీసుకున్నాక మర్నాడతడు త్రిమూర్తి దేవుడి గుడికి బయల్దేరాడు. నిజానికతడికి తీరుబడిలేదు. కేవలం మనశ్శాంతికోసం దైవదర్శనం చేసుకోవాలనుకున్నాడు.

మనిషికీ మనిషికీ మధ్య యెన్నో అంతరాలు! బల

జంతువైన మనిషి బలహీనుణ్ని మృగంకన్న అన్యాయంగా అణచివేస్తూ కూడా మనిషి ననిపించుకోగల్గుతున్నాడు.

లేడిపిల్ల సింహాన్నేమీ చేయలేదు. తను చేయగలిగిందల్లా తప్పించుకుని పారిపోవడం!

సమాజంలో పేరు ప్రతిష్ఠలున్నవారు, ప్రజానాయకులు మృగరాజుల్లాంటి వాళ్ళు. సామాన్యులు మృగాల్లాంటివాళ్ళు.

గోవిందరావిక అన్నింటికీ దేవుణ్ణే నమ్ముకోవాలనుకున్నాడు. నేరస్థుణ్ని గుర్తించే అద్భుత శక్తిని తనకిచ్చాడు త్రిమూర్తి దేవుడు. కానీ నేరస్థుణ్ని పట్టుకుని శిక్షించగల బలాన్నివ్వలేదు.

"భగవంతుడా! నాకా బలాన్నివ్వు. లేదా నాకిచ్చిన శక్తిని వెనక్కి తీసుకో! నా చుట్టూ దొంగలను గుర్తించి కూడా ఏమీ చేయలేని అసహాయుడిగా నేను బ్రతకలేను" అనుకుంటూ అతడు గుడి వుండే ప్రాంతం చేరుకున్నాడు.

అప్పుడు గోవిందరావుకు కలిగిన ఆశ్చర్యమింతా అంతా కాదు.

ఆ ప్రాంతమంతా యాత్రాస్థలంలా వుంది. అక్కడ ఎన్నో దుకాణాలు. కొబ్బరికాయలు, అరటిపళ్ళు, పిల్లల ఆటవస్తువులు వగైరాలెన్నో ఎన్నో

గుడిముందు జనం ఇసుక వేస్తే రాలనట్లుగా వున్నారు.

దైవదర్శనానికి పెద్ద క్యూ యేర్పాటు చేయబడింది.

గోవిందరావుకు క్యూలో జాయినయ్యేందుకు మనసొప్పలేదు. అదతడి కలవాటులేనిపని!

పక్కనే వున్న దుకాణం వాణ్ని పలకరించి, "కొద్ది వారాల క్రితం ఇక్కడంతా నిర్మానుష్యంగా ఉండేది,

ఇప్పుడేమయింది!" అడిగాడు.

"త్రిమూర్తి దేవుడు మహిమాన్వితుడు బాబూ! ఆయన తల్చుకుంటే రాజును పేదచేయగలడు, పేదను రాజు చేయగలడు" అంటూ ఆ దుకాణంవాడు కొన్ని నిదర్శనాలు కూడా చెప్పాడు. వాటిలో పూజారి కూతురి పెళ్ళి, గోవిందరావు నేరస్థుల్ని పట్టుకోవడం కూడా వున్నాయి.

క్యూ అంతా క్లియరయ్యేవరకూ అక్కడే యెదురు చూశాడు గోవిందరావు. గుడి మూసేశాక అతడు పూజారిని కలుసుకున్నాడు.

"మీరు దర్శనానికి వచ్చినట్లు లేదే?" అన్నాడు పూజారి.

"గర్భగుడిలో దేవుణ్ని దర్శించుకునేందుకలవాటు పడ్డవాణ్ని. క్యూలో నిలబడి హడావుడిగా చూసి వెళ్ళలేకపోయాను" అన్నాడు గోవిందరావు.

"ఇకమీదట ఇంతే! శివరాజు చేసిన ప్రచారంతో త్రిమూర్తి దేవుడికి విద్యారంగంనుంచి, రాజకీయ రంగం దాకా పేరొచ్చేసింది; జనాలు తండోపతండాలుగా వచ్చేస్తున్నారు. ఇది కలియుగం గోవిందరావుగారూ! దేవుడికి పేరు రావాలన్నా మనబోటివాళ్ళ ప్రచారం ఫలించదు. స్మగ్లర్లు అవినీతిపరులు, సంఘద్రోహులు— వీళ్ళే దేవుడికి ప్రచారం చేయగలవారు. రండి—మీరు దేవుణ్ణి దర్శించుకుందురుగాని" అన్నాడు పూజారి.

"మీరు చెప్పింది నిజమే! అటువంటి స్మగ్లర్ని, అవినీతిపరులు సంఘద్రోహులను గుర్తించగల శక్తి నాకిచ్చాడు త్రిమూర్తి దేవుడు. వాళ్ళను శిక్షించగల బలం కూడా నాకివ్వమని ఆ దేవుణ్నే కోరుకోవాలి, పదండి"

అంటూ లోపలికి నడిచాడు గోవిందరావు. అయితే గర్భగుడిలోకి అడుగు పెట్టగానే, "వాసన, శేరఘ్ఫుడి వాసన" అన్నాడతడు.

ఎంత వెదికినా విగ్రహం వెనుకగానీ, గర్భగుడిలో మరెక్కడగానీ శేరఘ్ఫులెవ్వరూ కనబడలేదు.

తనకు వేస్తున్న వాసన త్రిమూర్తి దేవుడి విగ్రహం నుంచే వస్తున్నదని గోవిందరావు గ్రహించడానికి ఎంతో సేపు పట్టలేదు.

—:అ యి పో యి ం ది:—